

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Ловеч, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА
като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Въззивно гражданско дело № 20234300500538 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Постановено е решение № 385/ 31.08.2023г. на Ловешкия районен съд, по гражданско дело № 1711/ 2022 г. по описа на същия съд, с което е отхвърлен, предявеният от Г. П. В., ЕГН *****, с адрес: *** против В. Б. Б., ЕГН *****, с адрес: **, иск с правно основание по чл.45 от ЗЗД - с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца обезщетение за причинените му неимуществени вреди в размер на 3000 лв, ведно със законната лихва от датата на извършване на деликта до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 622.00 лв. имуществени вреди – разноски, които платил по НЧХД № 226/18 г. на РС – Ловеч, като неоснователен и недоказан. Присъдени са и следващите се разноски.

*Постъпила е въззивна жалба вх. № 8716/ 20.09.2023 година от Г. П. В., ЕГН *****, от **, срещу Решение № 385/ 31.08.2023 година, постановено по гр. д. № 1711/ 2023г. по описа на Ловешки районен съд . Счита, че решението е незаконосъобразно и неправилно, в противоречие със*

събраните доказателства. Излага подробни съображения и моли да бъде отменено и уважена исковата му молба в пълния размер.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор вх. № 10065/ 26.10.2023г. от адв.С. Г., от ЛАК, пълномощник на В. Б. Б.. Оспорва въззивната жалба и считат, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно и молида бъде потвърдено, като бъдат присъдени разноските. Излагат подробни съображения.

В съдебно заседание въззивникът се явява лично и с адв. М. И. от АК - Ловеч, поддържа жалбата и моли да бъде уважена по съображенията, изложени в нея и уточняващата молба. Изтъква, че не са обсъдени всички събрани по делото доказателства в съвкупност. Считат, че има злоупотреба с права, тъй като ответникът вместо да проведе защита по установения от закона ред е пуснал тъжба против неговия доверител, което се установява от депозираните доказателства. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемият се явява лично и с адв. Ст. Г., който оспорва жалбата, счита, че решението е правилно и моли да бъде потвърдено. Посочва, че съдът е изследвал всички приети по делото доказателства и е приел, че не е налице първия елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане. В този смисъл моли да бъде постановен въззивният акт и им бъдат присъдени разноските по делото.

От събраните по делото доказателства, приложени към гр.д. № 1711/ 2022 г. на ЛРС, както и от становището на страните, съдът приема за установено следното:

По повод тъжба на Г. П. В. против В. Б. Б., с обвинение за нанесена публично обида на 11.12.2017 година е образувано НЧХД №1249/ 2017 година по описа на Ловешки РС. По делото е постановена Присъда № 260008/ 30.09.2020 година, с която В. Б. Б. е признат за виновен в това, че на 29.06.2017 година в ***, е казал нещо унижително за честта и достойнството на Г. П. В. в негово присъствие – „От всички ***** ти най - много си крал“, като обидата е нанесена публично, поради което и на основание чл.78а във вр. с чл. 148, ал.1, т.1, във вр. с чл. 147, ал.1 от НК е освободен от наказателна отговорност и наложено наказание глоба в размер на 1000 лева в полза на държавата. С присъдата Б. е осъден да заплати на В. сумата от 500

лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 29.06.2017 година до окончателното ѝ изплащане, като гражданският иск до пълния претендиран размер от 3000 лева, като неоснователен и недоказан е отхвърлен.

Така постановената присъда е потвърдена с Решение № 24/ 03.06.2021 година по ВНЧХД № 2/ 2021 година по описа на ОС- Ловеч.

Междувременно на 26.02.2018 година В. Б. Б. също е депозирал пред РС - Ловеч тъжба срещу Г. П. В.. С тъжбата е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.148, ал.2, предл.1, във вр. с ал.1, т.1, т.2, предл.2, във вр. с чл.147, ал.1, предл.1 от НК. По образувано НЧХД № 226/ 2018 година по описа на РС – Ловеч е постановена Присъда № 36/ 16.10.2018 година, с която Г. П. В. е признат за невиновен за това, че по друг начин – в Тъжба от 13.12.2017 година до Ловешкия районен съд, на стр.2 е написал: б./В.Б. е лъгал, като е посочил цифрата, че за ***** ** са гласували 41 чл. а по списък са били 39 члена, и в./ В.Б. е излъгал, че са гласували 41 чл. а има подписана Декларация, че 7 члена не са гласували за нея, поради която причина е отпаднала друга кандидатка“ е разгласил публично за В. Б. Б. от *** позорни обстоятелства, че е излъгал при преброяването на гласовете на присъстващите и гласували членове на проведеното отчетно - изборно събрание на 27.09.2016 година на ***** и е посочил различен брой такива гласове от действително гласувалите за дадена позиция членове, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение.

Съдът е отхвърлил предявения от В. Б. против Г. В. граждански иск за сумата от 3 000 лева, представляващ обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, начиная от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане, като неоснователен и недоказан. Б. е осъден да заплати на В. и сумата от 622 лева, представляваща направени по делото съдебно-деловодни разноски и адвокатско възнаграждение.

По повод жалба, подадена от В. е образувано ВНЧХД № 583/ 2018 година по описа на ОС – Ловеч и с Решение № 7/ 30.01.2019 година въззивният съд е отменил оправдателната присъда, поради процесуално нарушение и е върнал делото на РС – Ловеч за ново разглеждане от друг състав.

По образуването на 01.02.2019 година НЧХД № 139/ 2019 година по описа на РС – Ловеч е постановена Присъда № 260004/ 10.02.2021 година, с която В. отново е оправдан, като е отхвърлен и предявеният от Б. граждански иск за сумата от 3000 лв, ведно със законната лихва върху тази сума, начиная от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане, като неоснователен и недоказан. Със съдебния акт В. Б. е осъден да запалати на Г. В. сумата от 1 898 лева, представляваща направени по делото съдебно – деловодни разноси и адвокатско възнаграждение.

Против така постановената оправдателна е подадена въззивна частна жалба, като поради оттеглянето ѝ образуването ВНЧХД № 301/ 2022 година по описа на ОС – Ловеч е прекратено на основание чл.24, ал.5, т.4 от НПК производството е било прекратено и предявеният граждански иск е бил оставен без раглеждане съгласно чл.88, ал.3 от НПК. На основание чл.189, ал.1 от НПК на Г. П. В. е присъдена сумата от 2 198 лева - разноси по делото, платими от В. Б..

Видно от представеното преводно нареждане за сумата от 2 198 лева, присъдените разноси по ВНЧХД № 301/2022 г. по описа на ОС – Ловеч са преведени на Г. В. по банков път на 11.10.2022 година.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че една от причините за конфликта между страните по делото е невярно отразяване за кворум и резултати в протокол №1 от проведеното на 27.09.2016 година отчетно-изборно събрание на *****.

От приложеното по делото писмо изх. № 2509/17 от 08.06.2023 година от РП – Ловеч и постановление за прекратяване на наказателното производство от 27.12.2019 година по ДП № 253/ 2017 г. по описа на ОДМВР – Ловеч, преписка № 2509/ 2017 година по описа на РП – Ловеч, се установява, че на 15.11.2017 година до РП – Ловеч е била подадена жалба от Й. И., в която е било изложено, че на 27.09.2016 година е било проведено общо събрание на *****, като за същото е бил съставен протокол с невярно съдържание. Образувано наказателно производство по повод на подадената жалба е прекратено на основание чл.24, ал.1, т.1, пр.2 от НПК с постановление от 27.12.2019 година. В мотивите на постановлението е прието, че от формална страна на 27.09.2016 година в *****, Област Ловеч, Й. Б.а е осъществила изпълнителното деяние на

престъплението по чл.309, ал.1 от НК, като е съставила неистински частен документ (присъствения списък на общото събрание), като е положила подписи срещу имената на В. Б., Н. Б. и Н. С., с което е придала вид на документа, че в тази си част е съставен от тези лица. Наблюдаващият прокурор е приел още, че от друга страна е налице хипотезата на чл.9, ал.2 от НК и деянието не е престъпление, тъй като поради своята малозначителност не е общественоопасно или обществената му опасност е явно незначителна, като е отчетено, че от деянието не са настъпили никакви вредни последици за трети лица.

Представено е писмо изх. № 14630/ 2018 година от 17.09.202 година от ВКП, Отдел 06 „Административен“, до М. Ц. С. от *****, Община Ловеч, с която е уведомена, че по повод образувана по неин сигнал е постъпила поредна жалба срещу прекратителното постановление. В писмото се посочва, че е възложена проверка по направление „Инспекторат“, при която са установени данни за нарушения, допуснати от наблюдаващия прокурор и му е наредена санкция на основание чл. 327 от ЗСВ. Проверката за обоснованост и законосъобразност на постановените актове е извън тяхната компетентност, а на съответната по-горестояща прокуратура, ако не подлежат на съдебен контрол.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелите М. Ц. С., Й. С. И. и А. Г. Е. (на ищеца), Д. В. В. и П. И. И. (на ответника).

От показанията на свидетелите С., И. и Е., посочени от ищеца, се установява, че по повод нарушенията при провеждането на общото събрание на читалището са подавани жалби до множество институции, но резултати от тези жалби не е имало. Познават страните по делото и знаят, че срещу В. са водени дела, за които той говорел непрекъснато, оплаквал се от здравословното си състояние, от главоболие, бил депресиран, изнервен, било накаршено егото му, като безхаберието на институциите също го дразнело много. Започнал да отсъства от сбирките на читалището, за да не бъде обиден, станал по-затворен, не му се говорело, имал си ядове, свързани с делата, бил обиден от тази история и не се чувства добре,. Не са запознати дали В. е получавал обезщетение от предишните дела.

Свидетелите В. и И., посочени от ответника твърдят, ме знаят за

водените дела. Посочват, че не считат, че ищецът е бил стресиран или обиден, не са забелязали промени през годините.

По делото била назначена и изслушана съдебно-психологичната експертиза, съгласно чието заключение се установява, че в резултат на образуваното срещу ищеца НЧХД №226/18 г. и последвалия ход на наказателния процес пред различните съдебни инстанции, до неговото приключване на 05.10.2022 г., се отчитат общи симптоми на тревожност като високо вътрешно напрежение, нервност, психосоматични проблеми (сърцебиене, задух и др.), разстройство на съня, постоянно тревоги, ниска самооценка и неувереност. Според експерта завишенията не са до степен на клинична изява, като отразяват субективното чувство на умора и изтощение от натиска на проблеми. Отчетените данни при психологичното изследване са индикация за спад в цялостното социално функциониране на В., който обаче не води до невъзможност за функциониране в някоя от социалните роли. Установено е, че способността за комуникативност, концентрация, рефлексия и познавателни процеси са съхранени. Посочено, е че се наблюдават личностни изменения, които са характерни за процеса на стареенето, които задълбочават негативните емоционални преживявания. Психиката на възрастния човек по-бавно асоциира всичко това, което възприема, по-бавно обсъжда мотиви и противомотиви, като рационалното в мисленето започва да страда. Личността става емоционално по-ранима, страда и се вълнува, по-лесно се обижда, усилват се афективните реакции. Преживяванията около конфликтната ситуация, напълно ангажират психиката на В.. И понеже потокът на асоциация при него тече по-бавно заради възрастовия фактор, той насочва изцяло вниманието си към проблемната ситуация и преживявания свързани с нея като унижения, непълноценност, уронване на авторитета, понижена самооценка, нерешителност, тревожност, притеснения, доминират в ежедневието му. Конфликта, в който е въввлечен, повлиява и ограничава социалната изява на личността. Фрустриращите обстоятелства са засегнали базисни характеристики на личността и важни пунктове в ценностната му система – социален статус, престиж, уважение.

За периода от 2016 г. до датата на изготвяне на заключението от наличната информация относно здравословното състояние и лечение на В. са установени следните заболявания са:

***** Според експерта

неминуемо влошеното здравословно състояние се отразява както на физическото, така и на хсихичното функциониране.

Съдът е сезиран с иск по чл. 45 от ЗЗД от ГПК, предявен от Г. П. В. против В. Б. Б. за заплащане на сумата в общ размер от 3 000 лева, ведно със законната лихва от датата на извършване на деликта до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, вследствие на подадена от В. Б. Б. против Г. П. В. тъжба от 13.12.2017 година, по която В. е оправдан, както и сумата от 622 лева имуществени вреди – разноски, платени по НЧХД № 226/ 2018 година на РС – Ловеч.

Така предявените иски са допустими. Претендира се обезщетение за причинени неимуществени и имуществени вреди от деликт.

За да се ангажира деликтна отговорност по чл. 45 от ЗЗД е необходимо да са налице кумулативно: противоправно деяние (действие или бездействие), вреда, причинна връзка и вина.

Безспорно с влязло в сила Присъда по НЧХД № 139/ 2019 година на Ловешкия районен съд, преобразувано след отмяна на присъдата по ВЧХД № 226/ 2018 година на РС – Ловеч, В. на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение за това, че по друг начин – в Тъжба от 13.12.2017 година до Ловешкия районен съд, на стр.2 е написал: б./В.Б. е лъгал, като е посочил цифрата, че за ***** ** са гласували 41 члена, а по списък са били 39 члена, и в./ В.Б. е излъгал, че са гласували 41 члена, а има подписана Декларация, че 7 члена не са гласували за нея, поради която причина е отпаднала друга кандидатка“ е разгласил публично за В. Б. Б. от ******, обл. Ловеч позорни обстоятелства, че е излъгал при преброяването на гласовете на присъстващите и гласували членове на проведеното отчетно - изборно събрание на 27.09.2016 година на ****** и е посочил различен брой такива гласове от действително гласувалите за дадена позиция членове.

Противоправността на твърдяното деяние, а именно сезирането на надлежния орган, в случая съдът, с твърдения за извършено престъпление от определено лице, дори когато това е довело до образуване на наказателно производство срещу лицето, е налице само в случай, че бъде установен умысел от субективна страна, да се набеди някого в престъпление, като знае, че е невинен. Противоправно е и деянието, ако се касае за злоупотреба с

право, т.е. недобросъвестно упражняване на права от страна на тъжителя. В противен случай няма основание за възникване на деликтна отговорност. Това е така, с оглед гарантираната от Конституцията и законите на страна защитимост на правата на гражданите.

В този смисъл е и трайно установената съдебна практика на ВКС (решение № 1347/ 18.12.2008 г. по гр. д. № 5006/2007 г. на ВКС, II г. о., решение № 758/ 11.02.2011 г. по гр. д. № 1243/2009 г. на ВКС, IV г. о., решение № 245/ 05.11.2014г. по гр. д. № 1734/2014 г. на ВКС, III г. о., решение № 53/ 04.04.2018 г. по гр. д. № 1913/2017 г. на ВКС, III г. о. и др.)

Доказателствената тежест за установяване на умисъл по смисъла на чл. 286 от НК за увреждане на В. от страна на ответника, като подател на тъжбата, се носи от ищеца. От събраните по делото доказателства не се установява, при пълно главно доказаване наличието на такъв умисъл, а оттам не се установява и противоправността на извършеното от Б. деяние, подаване на тъжба от 26.02.2018 година против Г. В. до РС – Ловеч, за извършено престъпление, по което В. с влязла в сила присъда е оправдан. Няма безспорни данни и за злоупотреба с права. При това положение не е налице хипотеза на чл. 45 от ЗЗД и не може да бъде ангажирана отговорността на ответника за претендираните имуществени и неимуществени вреди.

Предвид акцесорния си характер неоснователна и недоказана е и претенцията относно претърпените имуществени вреди в размер на 622 лева – разноски по нчхд № 226/ 2018 година по описа на РС – Ловеч.

В този смисъл постановеното от първоинстанционния съд решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на процеса въззивникът следва да бъде осъден да заплати направените от въззиваемия разноски в размер на 500 лева, произтичащи от адв. възнаграждение.

Воден от гореизложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 385/ 31.08.2023г. на Ловешкия районен съд, по гражданско дело № 1711/ 2022 година по описа на същия съд, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 от ГПК Г. П. В., ЕГН *****, с адрес: ***, да заплати на В. Б. Б., ЕГН *****, с адрес: ***, направените от въззиваемия разноси в размер на 500 (петстотин) лева, произтичащи от адв. възнаграждение

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____